

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECȚIA COMERCIALĂ, MARITIMĂ ȘI FLUVIALĂ, CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR.647/CA

Ședința publică de la 11 Octombrie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE Kamelia Vlad

Judecător Monica Costea

Judecător Adriana Gherasim

Grefier Mariana Nica

Pe rol, judecarea recursului în contencios administrativ și fiscal formulat de recurenta reclamantă **SC JERSIBO AGRO-PREST SRL**, cu sediul în Techirghiol, str.Ecaterina Teodoroiu nr.11, județul Constanța, împotriva **sentinței civile nr.672 din 27 mai 2010** pronunțată de Tribunalul Constanța, în **dosarul nr.3524/118/2010**, în contradictoriu cu intimata pârâtă **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A ORAȘULUI TECHIRGHIOI**, cu sediul în Techirghiol, str.Ion Tătăran nr.3, județul Constanța și intimata chemat în garanție **ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU**, cu sediul în București, sector 6, Spaliul Independenței nr.294, bl.corp A, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică răspunde recurenta reclamantă prin avocat Papu Viorel fără delegație la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului și stadiul procesual, după care:

Avocat Papu Viorel depune la dosar chitanțele nr.3302924 din 04.02.2010 și nr.3526470 din 02.07.2010 în cuantum total de 21 lei reprezentând taxa judiciară de timbru și timbru judiciar în sumă de 0.50 lei. Precizează că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat în cauză.

Solicită respingerea excepției inadmisibilității acțiunii și admiterea recursului așa cum a fost formulat; cu cheltuieli de judecată conform înscrisurilor de la filele 26-27 dosar fond.

Cu privire la caracterul admisibil al acțiunii arată că demersul este admisibil deoarece decizia de calcul din speță nu este un veritabil act administrativ fiscal și nici un act administrativ individual în condițiile Legii nr.554/2004. În stabilirea acestui caracter trebuie avut în vedere calificarea naturii juridice a taxei de poluare. OUG nr.50/2008, prin care s-au abrogat dispoziții din Codul fiscal nu a fost aprobată prin lege, deci prevederile acesteia sunt ilegale și în consecință actele emise în baza acestei ordonanțe nu trebuie să

producă efecte juridice ale unui act administrativ. Nu avem de a face cu un act administrativ. Decizia de calcul reprezintă în fapt o operațiune administrativă, în sensul Legii nr.554/2004; este vorba despre un simplu calcul, operațiune pe care funcționarul organului fiscal o efectuează prin norme metodologice. Trebuie avută în vedere posibilitatea de contestare efectivă a presupusului act administrativ fiscal, în condițiile în care art.10 alin.1 din OUG nr.50/2008 limitează contestația doar la cuantumul sumei încasate sub aspectul uzurii. Din punct de vedere al normelor comunitare care ne guvernează, este relevant a se stabili natura juridică a deciziei de calcul al taxei pe poluare, deoarece potrivit celebrei jurisprudențe a CJCE, judecătoria națională are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al normelor comunitare, în fața celei naționale.

Pe fondul cauzei, solicită admiterea recursului deoarece OUG nr.50/2008 nu este un act normativ în vigoare, a fost emis cu încălcarea dispozițiilor Constituției României, creează o dublă impunere, nu are caracter ecologic, nu are ca scop protejarea mediului și nu respectă principiul poluatorul plătește, din punct de vedere al dreptului comunitar precum și în ceea ce privește principiile comunitare care au fost încălcate prin actele emise în prelevarea taxei și soluționarea contestației principiul priorității dreptului comunitar în fața celui național. Se arată, relativ la principiul nediscriminării că, Curtea de Justiție a Comunităților Europene, într-o cauză similară cu cauza de față, a condamnat Austria pentru încălcarea acestui principiu.

Se susține că încasarea taxei de poluare este o plată nedatorată pe care recurenta a achitat-o, față de caracterul ilegal al acesteia. Din cauza faptului că recurenta a fost lipsită de această sumă de bani, se pune, raportat la dobânda legală stabilită de OG nr.9/2000, ca pârâtele să fie obligate la plata despăgubirilor către recurentă pentru pierderea suferită și beneficiul nerealizat de la momentul încasării sumei și până la executarea sentinței civile. Cu cheltuieli de judecată. Depune la dosar jurisprudență.

Instanța rămâne în pronunțare.

CURTEA

Asupra recursului în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța sub nr.3524/118/2010 reclamanta SC Jersibo Agro-Prest SRL a chemat în judecată Administrația Finanțelor Publice Techirghiol pentru anularea deciziei de calcul nr.3709/2009, obligarea pârâtei la plata sumei de 12.073 lei, reprezentând taxă poluare, la plata dobânzilor legale aferente acestei sume de la 25.05.2009 până la restituirea efectivă, cu cheltuieli de judecată.

 Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța pentru pârâta a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția de decădere din dreptul de a formula contestație întrucât nu a contestat decizia în termenul de 30 de zile de la comunicare.

Pârâta a formulat cererea de chemare în garanție a Administrația Fondului pentru Mediu.

Față de cererea de chemare în garanție instanța a invocat excepția lipsei de obiect.

Prin sentința civilă nr.672 din 27 mai 2010 Tribunalul Constanța a admis excepția inadmisibilității acțiunii a respins, ca inadmisibilă, cererea formulată de reclamant SC JERSIBO AGRO-PREST SRL, în contradictoriu cu pârâta Administrația Finanțelor Publice Techirghiol.

A respins, ca lipsită de obiect, cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu.

Pentru a pronunța astfel, prima instanță a avut în vedere următoarele:

Asupra excepției decăderii reclamantei din dreptul de a formula contestație, calificată de instanța de judecată, prin considerentele de fapt și de drept ale acestei excepții, ca fiind o excepție de inadmisibilitate a cererii de chemare în judecată, a reținut că prin cererea de chemare în judecată reclamanta SC Jersibo Agro-Prest SRL a chemat în judecată pârâta Administrația Finanțelor Publice Techirghiol solicitând anularea deciziei de calcul al taxei de poluare pentru autovehicule nr.3709/2009, emisă de Administrația Finanțelor Publice Techirghiol și obligarea pârâtei la restituirea sumei de 12.073 lei și a dobânzii legale, până la data restituirii efective, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

A motivat în fapt cererea de chemare în judecată arătând, în esență, că la data de 30.08.2007 a importat din Belgia un autoturism pentru a cărui înmatriculare în România a fost obligat să plătească taxa de poluare prevăzută de disp. O.U.G. nr.50/2008, taxă ce încalcă însă dreptul comunitar, respectiv art.90 par.1 din Tratatul Comunității Europene.

În drept au fost invocate disp. art.148 din Constituția României, art.90 din TCE, O.U.G. nr.50/2008.

Procedura de soluționare a contestațiilor fiscale, reglementate de art.205-218 Cod proc. fiscală este o procedură prealabilă obligatorie, iar parcurgerea acestei căi administrative de atac reprezintă o condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

Nu au fost primite apărările reclamantei în sensul că nu este ținută de parcurgerea acestei proceduri prealabile întrucât competența organului fiscal nu se extinde asupra constatării nelegalității actelor normative pe care le pune în aplicare, iar cererea de chemare în judecată nu se întemeiază pe dispozițiile dreptului național, ci ale dreptului comunitar european, întrucât: obligația aplicării cu prioritate a normelor comunitare incumbă nu numai instanțelor de judecată, ci statului, prin toate organele și autoritățile sale; potrivit art.216 alin.2 din O.G. nr.92/1993 în cazul admiterii contestației se poate decide chiar anularea totală a actului atacat; aplicarea normelor de drept material comunitar nu

excluce aplicarea normelor procedurale interne și condiționarea aplicării acestor norme de formulare a cererii de chemare în judecată după parcurgerea procedurii administrative și cu respectarea anumitor termene; a interpreta contrar ar însemna ca cererii de chemare în judecată întemeiată pe dispozițiile de drept comunitar să nu-i fie aplicabilă nici o condiție de procedură instituită prin dreptul intern (timbraj, termen de prescriere, ș.a.).

Față de soluția dată cererii principale, întrucât pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța nu a căzut în pretenții, s-a respins cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu ca lipsită de obiect.

Împotriva acestei soluții a formulat recurs reclamanta SC Jersibo Agro-Prest SRL criticând-o pentru că:

Demersul judiciar este admisibil deoarece:

- *Decizia de calcul din speță nu este un veritabil act administrativ fiscal și nici un act administrativ individual în condițiile Legii nr.554/2004.*

Potrivit art.41 Cod pr.fiscală actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale, ori, această taxă de poluare nu își produce efectele în limitele Codului fiscal, deoarece a fost adoptat printr-o ordonanță de urgență care nu a fost aprobată prin lege de către Parlament. Potrivit art.4 alin.1 din Codul fiscal, orice modificare sau completare a codului se face numai prin lege. Practic, din punct de vedere strict juridic, ne aflăm în fața existenței a două texte paralele: taxa specială auto din Codul fiscal care nefiind abrogată conform dispozițiile legale, își produce efectele juridice în continuare, respectiv taxa pe poluare, care funcționează în regim de urgență, ca o taxă specială, fără a avea însă un caracter fiscal.

Decizia de calcul reprezintă în fapt o operațiune administrativă în sensul Legii nr.554/2004, în realitate este vorba despre un simplu calcul, operațiune pe care funcționarul organului fiscal este instruit prin norme metodologice să o efectueze.

Mai arată recurenta că nu există dovada comunicării către subscrisă a deciziei de calcul, conform prevederilor art.43 și 44 din Cod pr.fiscală.

Decizia de calcul nu este un titlu de creanță așa cum ar sugera organul fiscal. Un titlu de creanță bugetară are această natură juridică prin efectul legii, nu prin simpla inserare a unei astfel de mențiuni într-un înscris emis de organul fiscal. Ori, taxa de poluare se încasează în baza OUG nr.50/2008, nu în baza Codului Fiscal sau a Codului de procedură fiscală, act normativ care este ilegal oricum.

Nu există nici un fel de decizie de impunere emisă de AFP Techirghiol. În cazul în care o astfel de decizie ar fi existat, pentru a se stabili un termen de plată și consecințele neachitării debitului, s-ar fi putut face vorbire de un act administrativ fiscal.

Trebuie avut în vedere și posibilitatea de contestare efectivă a presupusului act administrativ fiscal. Potrivit art.10 alin.1 din OUG nr.50/2008, ceea ce poate fi contestat la această taxă de poluare este doar suma reprezentând

taxa, se limitează contestația doar la cuantumul sumei încasate sub aspectul uzurii.

Nici în înțelesul Legii nr.554/2004, actele nu sunt acte administrative fiscale, deoarece OUG nr.50/2008 este emanente ilegală, raportându-ne strict la dreptul intern – respectiv art.4 alin.1 din Codul fiscal „orice modificare sau completare a Codului se face numai prin lege”.

- Inadmisibilitatea petitului nr.1 al acțiunii introductive, privind anularea deciziei de calcul, nu are o consecință directă asupra petitului 2.

Formulând petitul 1, în sensul anulării deciziei de calcul nr.3709 din 25.05.2009 emisă de pârâtă, deoarece a considerat recurenta că decizia este ilegală, însă ca operațiune administrativă, iar nu ca un act administrativ fiscal sau individual. Consideră că nu există o legătură indisolubilă între petitul nr. 1 și petitul nr.2, nefiind aplicabil în speță principiul accesorium sequitur principalem.

- Jurisprudența Curții de Apel Constanța consideră admisibilă o astfel de acțiune.

Jurisprudența Curții de Apel Constanța, prima și cea mai înaltă instanță comunitară din județul Constanța, este constantă și unanimă în sensul admisibilității unei astfel de acțiuni.

- Se încalcă principiile CEDO privind dreptul la un proces echitabil și previzibilitatea actului de justiție.

Este de reținut că, în lumina jurisprudenței CEDO, efectivitatea dreptului de acces la un tribunal impune ca exercițiul dreptului în cauză să nu fie împiedicat de existența oricărui obstacol de drept sau de fapt care ar putea să afecteze substanța însăși a dreptului. În speță, dacă s-ar susține că nu s-a realizat procedura prealabilă, în sensul contestării deciziei de calcul, recurenta ar fi pusă în situația unei clare îngrădiri a liberului acces la justiție a acesteia.

- Momentul formulării acțiunii de acest tip trebuie să fie irelevant pentru judecătorul național.

Din punct de vedere al normelor comunitare care ne guvernează, pentru judecătorul național chemat să soluționeze o pricină în care, într-un fel sau altul, se solicită restituirea sumei încasate ilegal cu titlu de taxă pe poluare, ar trebui să fie indiferentă deoarece, potrivit jurisprudenței CJCE, judecătorul național are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al normelor comunitare, lăsând neaplicată, orice dispoziție contrară din legislația națională.

Pe fondul cauzei recursul trebuie admis deoarece:

BUG nr.50/2008 nu este un act normativ în vigoare.

BUG nr.50/2008 nu a intrat în vigoare în ceea ce privește modificarea Codului Fiscal (abrogarea art.214¹-214³ Cod fiscal) Potrivit art.14 din BUG nr.50/2008, la data intrării în vigoare a acestui act normativ (1 iulie 2008) se abrogă art.214¹ – 214³ Cod fiscal, texte ce reglementează taxa specială pentru autoturisme și autovehicule. În raport și de prevederile art.4 alin.1 și 2 din Codul fiscal, rezultă că: nicio ordonanță de urgență nu poate modifica Codul fiscal, pentru că acesta se modifică numai prin lege, în sensul strict al termenului și că efecte juridice produc eventual doar ordonanțele de urgență aprobate prin lege.

Din moment ce OUG nr.50/2008 nu a fost aprobată prin lege, ea nu produce niciun fel de efecte juridice de la 1 iulie 2008.

OUG nr.50/2008 a fost emisă cu încălcarea prevederilor Constituției României

Ordonanța mai sus arătată este ilegală din punct de vedere al dreptului intern deoarece a fost emisă cu încălcarea art.30 alin.1 lit.g și art.41 alin.3 din Legea nr.24/2000 și a art.115 alin.4 din Constituția României, în sensul că nu existau situația extraordinară și nici urgența ce impuneau recurgerea la calea de reglementare prin ordonanță de urgență, actul normativ urmând a intra în vigoare la 01.07.2008, deși fusese publicat în Monitorul Oficial cu două luni mai devreme.

Creează o dublă impunere.

Art.6 lit.a din OUG nr.50/2008, este nelegal deoarece generează de fapt o dublă impunere, o dublă impozitare deoarece este introdusă ca element de calcul capacitatea cilindrică a autoturismului, ori capacitatea cilindrică reprezintă și elementul determinant la calcularea taxei asupra mijloacelor de transport (impozit anual) așa cum prevede art.263 din Codul fiscal.

Nu are caracter ecologic și nu are ca scop protejarea mediului.

Dacă această taxă pe poluare ar fi avut ca țintă protecția mediului, atunci ar fi fost irelevant aspectul privind capacitatea cilindrică a autovehiculului la momentul calculării ei.

Valoarea taxei scade cu cât autovehiculul este mai vechi și poluează mai mult iar faptul generator al obligației de plată a taxei pe poluare nu îl reprezintă aptitudinea autovehiculului de a polua, ci prima înmatriculare a acestuia pe teritoriul României.

Nu respectă principiul poluatorul plătește.

Taxa pe poluare nu respectă principiul „poluatorul plătește” deoarece nu toți cei care poluează plătesc această taxă, ci numai cei care înmatriculează pentru prima dată pe teritoriul României un autovehicul.

Din punct de vedere al dreptului comunitar precum și în ceea ce privește principiile comunitare care au fost încălcate prin actele emise în prelevarea taxei și soluționarea contestației

Ilegalitatea de plano a taxei de poluare raportat la dreptul comunitar, se concretizează prin raportarea articolului 148 alin.2 din Constituția României la articolul 28 și 90 alin.1 din Tratatul Comunităților Europene.

Art.28 și 90 alin.1 din Tratatul CE precizează că „restricțiile cantitative la import și alte măsuri cu efect echivalent sunt interzise între statele membre”, respectiv „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produsele altor state membre impozite directe sau de altă natură mai mari decât cele ce se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.”

Susține recurența că, relativ la art.90 alin.1 din Tratatul CE, în special acest text act normativ a fost încălcat de către pârâtă, față de faptul că a prelevat o taxă care nu se percepe pentru produse identice care fac obiectul tranzacțiilor auto din România. Momentul în care recurența reclamantă a plătit taxa de

poluare, 05.03.2009, OUG nr.50/2008 era deja modificată prin OUG nr.218/2008.

În ceea ce privește principiul priorității dreptului comunitar în fața celui național este instituit de însăși Constituția României, prin articolul 148 alin.2.

Raportat la principiul aplicării directe a dreptului comunitar pe teritoriul României, consideră că acesta prezintă relevanță sub dublu aspect: în ceea ce privește existența, integrarea și funcționabilitatea directă a dreptului comunitar pe teritoriul României și în beneficiul cetățenilor români și în al doilea rând în sensul că judecătorul național însărcinat să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile dreptului comunitar, are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al acestor norme, lăsând, la nevoie, pe propria răspundere, neaplicată, orice dispoziție contrară din legislația națională, chiar ulterioară, fără a solicita sau aștepta eliminarea prealabilă a acestuia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional.

Potrivit art.220 din Tratatul CE, Curtea de Justiție a Comunităților Europene asigură interpretarea tratatelor, iar interpretarea acestei instanțe este obligatorie pentru statele membre.

Relativ la principiul nediscriminării, Curtea de Justiție a Comunităților Europene, într-o cauză similară speței a arătat că statele au libertatea să taxeze cum doresc autovehiculele ce circulă pe drumurile lor publice, însă acest sistem de taxare nu trebuie să intre sub incidența articolului 90 din Tratatul CE adică să nu fie discriminatoriu.

Legal citată, intimata chemat în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea recursului.

Verificând hotărârea recurată prin prisma criticilor aduse, instanța reține ca acestea sunt fondate pentru următoarele considerente :

Reclamanta SC Jersibo Agro Prest SRL a solicitat în procedura administrativ jurisdicțională restituirea taxei de poluare încasată de AFP Techirghiol la data de 25.05.2009, cerere înregistrată la organul fiscal în 14.01.2010.

Examinând natura actului administrativ a cărui anulare se solicită, Curtea reține că decizia de calcul a taxei de poluare reprezintă materializarea scriptică a unei operațiuni administrative, iar ceea ce a înțeles reclamantul să conteste în principal este refuzul organului fiscal de a soluționa cererea sa de restituire a taxei de poluare.

Aceasta, deoarece obligația de plată a taxei de primă înmatriculare sau de poluare nu ia naștere prin emiterea deciziei de calcul, ci ca efect al legii și în urma manifestării intenției de a efectua o primă înmatriculare a unui autovehicul în România sau de a repune în circulație un autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri, astfel cum rezultă din art.214/1 Cod fiscal, respectiv art.4 din OG nr.50/2008.

Plecând de la scopul reglementării acestui tip de act administrativ, în opinia instanței, decizia de calcul are ca efect doar individualizarea obligației de plată, respectiv calculul sumelor pe care contribuabilul le datorează, iar o

eventuală contestație împotriva deciziei de calcul ar putea avea ca obiect doar modalitatea de calcul, respectiv întinderea obligației de plată.

Ori, reclamantul, fără a contesta calculul sumelor stabilite prin decizia de calcul, invocă faptul că încasarea taxei s-a făcut ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale, aspect asupra căruia instanța trebuie să se pronunțe.

În ceea ce privește plângerea prealabilă, se reține că, potrivit art.7 alin.1 din Legea nr.554/2004, „Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual **trebuie să solicite** autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, **revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.**”

De asemenea, alin.5 stabilește că „În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici sau al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.”, iar art.2 alin.2 arată că „**Se asimilează actelor administrative unilaterale și refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim ori, după caz, faptul de a nu răspunde solicitantului în termenul legal.**”

Prin urmare, plângerea prealabilă este obligatorie doar în cazul în care obiectul acțiunii judiciare vizează un act administrativ propriu-zis, ea nefiind obligatorie în cazul refuzului nejustificat de a soluționa o cerere.

În speță, reclamanta nu solicită anularea unui act administrativ, ci urmărește sancționarea pârâtei pentru refuzul nejustificat de a-i rezolva cererea referitoare la un drept legitim. Răspunsul dat de pârâtă cererii reclamantei îmbracă forma unui refuz, iar instanța este ținută să analizeze caracterul justificat sau nejustificat al acestui refuz, fără a fi necesară formularea unei plângeri prealabile.

Pentru considerentele expuse, constând că în mod greșit a fost soluționată cauza în temeiul unei excepții, urmează a admite recursul în baza art.312 alin.1 și 5 Cod procedură și a casa hotărârea cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe pentru soluționarea fondului pricinii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul în contencios administrativ și fiscal formulat de recurenta reclamantă **SC JERSIBO AGRO-PREST SRL**, cu sediul în Techirghiol, str.Ecaterina Teodoroiu nr.11, județul Constanța, împotriva **sentinței civile nr.672 din 27 mai 2010** pronunțată de Tribunalul Constanța, în **dosarul nr.3524/118/2010**, în contradictoriu cu intimata pârâtă **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A ORAȘULUI TECHIRGHIOI**, cu sediul în Techirghiol, str.Ion Tătăran nr.3, județul

Constanța și intimata chemat în garanție **ADMINISTRATIA FONDULUI PENTRU MEDIU**, cu sediul în București, sector 6, Spaliul Independenței nr.294, bl.corp A, având ca obiect **anulare act de control taxe și impozite**.

Casează sentința recurată și trimite cauza la Tribunalul Constanța pentru continuarea judecării.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică, azi 11 octombrie 2010.

**Președinte,
Kamelia Vlad**

**Judecător,
Monica Costea**

**Judecător,
Adriana Gherasim**

**Grefier, M. Nica,
semnează conf. art. 261
alin. (2) C.pr. civ.,
Grefier-Şef,
Claudia Vîlcu**

Pentru legalizare și investire cu formula

~~executorie~~ s-a taxat cu 11 lei, conform

foii de vărsământ seria XIV nr. 3441295;

eliberat de C.E.C. la data de 19.11.2010;

Președinte,

Jud.fond:M.Carapcea
Tehnored.jud.A.Gherasim
4 ex./15.12.2010

Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat la dosarul acestei instanțe, nr. 3524/118/2010 se certifică de noi exactitatea și cu mențiunea că este rămasă definitivă.

Grefier şef.

Arhivar

